

การอธิบายการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตของภาษาอังกฤษ

3.1 เวลา กาล และการณ้ลักษณะ

ก่อนที่จะอธิบายการใช้ภาษาที่แสดง เวลาในอดีตนั้น จำเป็นต้องเข้าใจการแสดงรูปทางภาษาของเวลาซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับเวลา กาล และการณ้ลักษณะ ดังนี้คือ

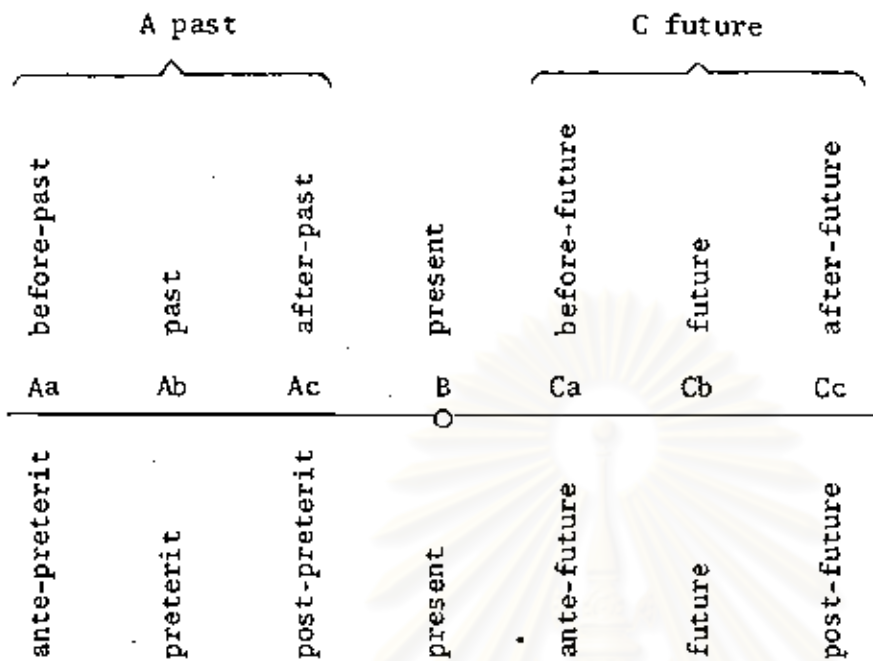
3.1.1 เวลา (Time)

เวลา หมายถึง เวลาที่เหตุการณ์หนึ่ง ๆ เกิดขึ้น หรือเวลาที่สภาวะหนึ่ง ๆ ปรากฏเวลาเป็นแนวความคิดสากล (universal concept) ทั้งนี้หมายความว่า มนุษย์ทุกชาติทุกภาษาจะมีความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้เวลาคคล้ายคลึงกัน เช่น มาลส์ตรอม (Jean Malstrom) และแจนีส ลี (Janice Lee)¹ ได้กล่าวถึงเวลาไว้ว่า "เวลาเป็นเรื่องที่อยู่นอกเหนือไปจากไวยากรณ์ของภาษา คือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโลกของนาฬิกา ปฏิทินและหมายกำหนดการต่าง ๆ"

ในการแบ่งเวลา ออตโต เจสเปอร์เซน (Otto Jespersen)² ได้แบ่งเวลาออกเป็น 3 ช่วง คือ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ดังจะแสดงให้เห็นในรูปของเส้นตรงมิติเดียวคือ

¹Jean Malstrom and Janice Lee, Teaching English Linguistically Principles & Practices for High School (New York : Meredith Corporation, 1971), p. 168.

²Otto Jespersen, The Philosophy of Grammar (New York : W.W. Norton & Company Inc., 1965), p. 257.

"เวลา" ที่กล่าวถึงอย่างต้นนี้จะแสดงรูปทางภาษาได้ด้วยหน่วยทางไวยากรณ์ที่เรียกว่า "กาล" ดังที่แรนดอล์ฟ เควิก (Randolph Quirk)¹ ได้กล่าวไว้ว่า

The concept is universal in that the units of time are extra-linguistic : they exist independently of the grammar of any particular language. In our use of language, however, we make linguistic reference to these extra-linguistic realities by means of the language-specific category of tense. ดังเช่น

	<u>เวลา</u>	<u>กาล</u>
I <u>have eaten</u> breakfast.	past	present perfect
I <u>had done</u> my homework before	past	past perfect
I went to school.		

¹Randolph Quirk and Others, A Grammar of Contemporary English (London : Longman Group Ltd., 1972), p. 84.

	<u>เวลา</u>	<u>กาล</u>
<u>ฉันกินข้าวแล้ว</u>	อดีต	-
<u>ฉันกำลังทำอาหารบ้าน</u>	ปัจจุบัน	-

3.1.2 กาล (Tense)

กาล คือ การแสดงรูปทางภาษาที่แสดงเวลาที่เหตุการณ์หนึ่ง ๆ เกิดขึ้น และเวลาที่เหตุการณ์หนึ่ง ๆ เกิดขึ้นนี้มีความสัมพันธ์กับเวลาที่ผู้พูด กล่าวคือ ถ้าหมายถึงเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้นในขณะที่ผู้พูดพูดก็จะเรียกว่า ปัจจุบันกาล ถ้าหมายถึงเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้นก่อนหน้าเวลาที่ผู้พูดพูดก็จะเรียกว่า อดีตกาล ถ้าหมายถึงเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้นหลังเวลาที่ผู้พูดพูดก็จะเรียกว่า อนาคตกาล

การแสดงรูปทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับเวลาที่เหตุการณ์หนึ่ง ๆ เกิดขึ้นนี้อาจแสดงออกมาในรูปของการเติมหน่วยคำไม่อิสระท้ายคำกริยา (ปัจจัย) ดังเช่น ในภาษาอังกฤษ

He plays the piano.

ปัจจัย -s ท้ายคำกริยาแสดงปัจจุบันกาล

He played the piano.

ปัจจัย -ed ท้ายคำกริยาแสดงอดีตกาล

ในภาษาไทยซึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำ คือไม่มีการเติมหน่วยคำไม่อิสระใด ๆ ทั้งสิ้น การแสดงกาลจะทำได้โดยการ

1. แสดงรูปทางภาษา (linguistic realization) ซึ่งแสดงโดยวิธีการเติมคำตามกฎวากยสัมพันธ์ของภาษาไทย เช่น เขาไปแล้วจริง ๆ

2. อาศัยบริบทที่เป็นสถานการณ์* เช่น

เขานอนหลับอยู่ตอนนี้

วิเศษณ์วิบอกเวลา "ตอนนี้" แสดงปัจจุบันกาล

"นอนหลับ"

* ดร. วชิรพันธ์ ภาณุพงศ์ ได้กล่าวถึงบริบทไว้ในวิทยานิพนธ์เรื่อง "Inter-Sentence Relations in Modern Conversational Thai" หน้า 234, 237, 361 ว่าบริบทเหล่านั้นออกเป็น context of mention, context of interrogation และ context of immediate perception

ประโยคนี้อาศัยบริบทที่เป็นสถานการณ์ปัจจุบันควบคุมอยู่เพื่อแสดงให้เห็นเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้นในปัจจุบัน คือ เกิดขึ้นในขณะที่ผู้พูด อาจเป็นการตอบคำถามที่ว่า "เขาทำอะไรอยู่" ซึ่งผู้พูดและผู้ฟังจะทราบว่าเป็นเหตุการณ์ปัจจุบันเพราะอาศัยบริบทที่เป็นสถานการณ์

ถึงแม้ว่า "กาล" จะมีความสัมพันธ์กับ "เวลา" ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น แต่กาลเป็นเรื่องของไวยากรณ์ (grammatical) ส่วนเวลาเป็นเรื่องของความหมาย (notional)¹ ดังนั้น รูปทางภาษาที่แสดงไวยากรณ์อาจจะตรงหรือไม่ตรงกับความหมาย ดังเช่นประโยคในภาษาอังกฤษต่อไปนี้

รูปทางไวยากรณ์ตรงกับความหมาย เช่น

I eat breakfast.

รูปคำกริยา แสดงปัจจุบันกาล

ความหมายแสดง เวลาปัจจุบัน

I ate breakfast.

รูปคำกริยา แสดงอดีตกาล

ความหมาย แสดง เวลาอดีต

รูปทางไวยากรณ์ไม่ตรงกับความหมาย เช่น

The plane leaves tomorrow morning.

รูปคำกริยา แสดงปัจจุบันกาล

ความหมาย แสดง เวลาอนาคต

I wish I passed the exam.

รูปคำกริยา แสดงอดีตกาล

ความหมาย แสดง เวลาปัจจุบัน

It is high time the boy went to bed.

รูปคำกริยา แสดงอดีตกาล

ความหมาย แสดง เวลาอนาคตอันใกล้

¹Otto Jespersen, A Modern English Grammar on Historical Principles (London ; George Allen & Unwin Ltd., 1965), p. 2.

สรุปได้ว่า เวลาและการแตกต่างกันในแง่ที่เวลาเป็นเรื่องของความหมาย ส่วนกาล เป็นเรื่องของรูปภาษาทางไวยากรณ์ที่แสดงความหมายของถ้อยคำที่ใช้ หรืออีกนัยหนึ่ง เวลาแสดง รูปในภาษาได้ด้วยกาล ส่วนกาลเป็นเครื่องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเวลาของเหตุการณ์กับเวลาที่ผู้พูดพูดถึงเหตุการณ์นั้น ๆ

3.1.3 การณ์ลักษณะ (Aspect)

นิตยา กาญจนะวรรณ¹ ได้ให้คำอธิบายของการณ์ลักษณะไว้ว่า คือ เครื่องชี้ว่า เหตุการณ์หรือสภาวะนั้น ๆ เกิดขึ้น "อย่างไร" เช่น "กำลังดำเนินอยู่" "ต่อเนื่องกัน" ฯลฯ

การณ์ลักษณะคือ การแสดงว่าเหตุการณ์ของกาลนั้น ๆ เกิดขึ้นอย่างไร การแสดง การณ์ลักษณะมีได้ 2 ประเภท คือการณ์ลักษณะที่มีรูปปรากฏในภาษา (marked aspect) และ การณ์ลักษณะที่ไม่มีรูปปรากฏในภาษา (unmarked aspect) เมื่อการณ์ลักษณะทั้ง 2 ประเภทนี้ เกิดขึ้นกับกาลใดก็จะแสดงลักษณะของ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับกาลนั้น ๆ ว่ามีลักษณะอย่างไร เช่น การณ์ ลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ซึ่งเป็นการณ์ลักษณะที่มีรูปปรากฏในภาษา เมื่อเกิดร่วมกับอดีตกาลก็จะแสดง เหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ในอดีต และการณ์ลักษณะที่เกิดร่วมกับการพูด ซึ่งเป็นการณ์ลักษณะที่ไม่มี รูปปรากฏในภาษา เมื่อเกิดกับปัจจุบันกาลจะแสดง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่ผู้พูดพูด ดังใน ตัวอย่าง

การณ์ลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ในอดีต

ภาษาอังกฤษ : He was writing a letter when you entered the room.

ภาษาไทย : เขากำลังเขียนจดหมายอยู่เมื่อตอนที่คุณเข้ามาในห้อง

รูปที่ปรากฏในภาษาคือรูป "be _____ing" ในภาษาอังกฤษและรูป "กำลัง" กับ "อยู่" ในภาษาไทย

การณ์ลักษณะที่เกิดร่วมกับการพูด

ภาษาอังกฤษ : He passes the salt to me.

ภาษาไทย : เขาส่งเกลือให้ฉัน

การณ์ลักษณะชนิดนี้ไม่มีรูปปรากฏในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

¹ นิตยา กาญจนะวรรณ, "ภาษาไทยแสดงกาลอย่างไร." วารสารอักษรศาสตร์ 11 (กรกฎาคม 2522) : 17.

3.2 การอธิบายอดีตกาลในภาษาอังกฤษ

3.2.1 ความหมายของอดีตกาลในภาษาอังกฤษ

ความหมายของอดีตกาลในภาษาอังกฤษนั้นแบ่งออกได้เป็น

3.2.1.1 ความหมายทั่วไป (Basic meaning)

ความหมายทั่วไป (Basic meaning) ซึ่งเป็นความหมายที่เป็นพื้นฐานของอดีตกาล คือ เวลาในอดีตหรือสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต เออร์แมน¹ (Ehrman 1966 : 10) ได้กล่าวถึงความหมายทั่วไปว่าเป็นความหมายที่ใช้ในทุกปรากฏการณ์ "The basic meaning is the meaning 'that applies in all its occurrences' "

3.2.1.2 ความหมายเฉพาะของอดีตกาลที่ได้จากการวิเคราะห์ความหมายในแง่ของความสัมพันธ์ของเวลาและการเน้นลักษณะด้วยตารางแจกแจงความหมาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹F.R. Palmer, Modality and the English Modals (London : Longman Group Ltd., 1979), p. 10.

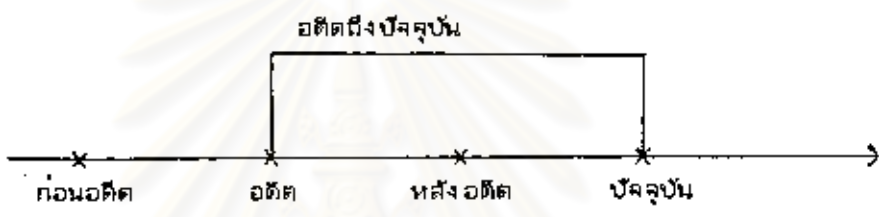
ตารางที่ 5 การเรียงลำดับความหมายของศัพท์คำในภาษาอังกฤษด้วยตารางแสดงความสัมพันธ์

เวลา	การเรียงลำดับ	การเรียงลำดับ							ความสัมพันธ์เฉพาะ
		Completive	Habitual	Progressive	Immediate Completive	Experiential	Resultative	Prospective	
1	อดีต	+							Past Completive
2	อดีต		+						Past Habitual
3	อดีต			+					Past Progressive
4	อดีต				+				Past Immediate Completive
5	อดีต				+				Past Immediate Completive
6	ก่อนอดีต	+							Before Past Completive
7	ก่อนอดีต		+						Before Past Habitual
8	ก่อนอดีต					+			Before Past Experiential
9	ก่อนอดีต						+		Before Past Resultative
10	ก่อนอดีต			+					Before Past Progressive
11	อดีตถึงปัจจุบัน			+					Past up to Present Progressive
12	อดีตถึงปัจจุบัน			+					Past up to Present Progressive
13	อดีตถึงปัจจุบัน								Past up to Present Experiential
14	อดีตถึงปัจจุบัน						+		Past up to Present Resultative
15	หลังอดีต		+						After Past Habitual
16	หลังอดีต							+	After Past Prospective

จากตารางที่ 5 ความหมายของอดีตกาลในภาษาอังกฤษนั้นได้มาจากความสัมพันธ์
ของเวลาในอดีตและการณลักษณะ

เวลาในอดีต จำแนกออกได้เป็น 4 ประเภทคือ

- เวลาในอดีต
- เวลาก่อนอดีต
- เวลาในอดีตถึงปัจจุบัน
- เวลาหลังอดีต

การณลักษณะ ที่แสดงความหมายของอดีตกาล (semantic aspectual distinctions of English) จำแนกออกเป็น 7 ประเภทคือ

Completive คือการณลักษณะที่ได้ทำเสร็จสิ้น เช่น Tom lived in Los Angeles for one year.

Habitual คือการณลักษณะที่ได้ทำเป็นประจำ เช่น Tom used to play the piano at Maxim's.

Progressive คือการณลักษณะที่ได้ทำต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่ง เช่น Tom was playing the piano at Maxim's when a drunk walked in.

Immediate Completive คือการณลักษณะที่เพิ่งสิ้นสุดลง เช่น Jimmy was telling me a minute ago that Tom used to be a social worker.

Experiential คือการณลักษณะที่เกิดขึ้นก่อนการกระทำอื่น ๆ และเป็นประสบการณ์ชีวิต เช่น Had Tom been to Texas before ?

Resultative คือการมีลักษณะที่แสดงผลของการกระทำต่อเหตุการณ์ที่ตามมา เช่น Tom's salary as a social worker had been insufficient so he took a job as a piano teacher.

Prospective คือการมีลักษณะที่แสดงความมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอดีต เช่น Tom was glad he was playing his last number that night after which he was to leave by the back door and drive home.

ดังนั้นจะเห็นได้ถึงความหมายทั่วไปของอดีตกาล คือเวลาในอดีตหรือสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต ส่วนความหมายเฉพาะซึ่งได้จากความสัมพันธ์ของกาลและการมีลักษณะ (Tense and Aspect) มี 7 ความหมาย ได้แก่

การมีลักษณะที่ได้ทำเสร็จสิ้น (Completive)

การมีลักษณะที่ได้ทำเป็นประจำ (Habitual)

การมีลักษณะที่ได้ทำต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่ง (Progressive)

การมีลักษณะที่เพิ่งสิ้นสุดลง (Immediate Completive)

การมีลักษณะที่เป็นประสบการณ์ชีวิต (Experiential)

การมีลักษณะที่แสดงผลของการกระทำต่อเหตุการณ์ที่ตามมา (Resultative)

การมีลักษณะที่แสดงความมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอดีต (Prospective)

ซึ่งจะเห็นได้จากคำอธิบายข้างต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ชนิดของกาล ความหมาย และประโยคตัวอย่าง

ชนิดของกาล	ความหมาย	ประโยคตัวอย่าง
1. Past Simple ₁	Past Complete	Tom <u>lived</u> in Los Angeles for one year.
2. Past Simple ₂	Past Habitual	Tom <u>used to</u> play the piano at Maxim's.
3. Past Continuous ₁	Past Progressive	Tom <u>was playing</u> the piano at Maxim's when a drunk walked in.
4. Past Continuous ₂	Past Immediate Complete	Jimmy <u>was telling</u> me a minute ago that Tom used to be a social worker.
5. Present Perfect Continuous ₁	Past Immediate Complete	Tom <u>has been playing</u> the piano for 2 hours. (He stopped now. Look how tired he is!)
6. Past Perfect ₁	Before Past Complete	Tom <u>had visited</u> a friend last night before he went to work.
7. Past Perfect ₂	Before Past Habitual	Tom <u>had been</u> a social worker before he became a pianist.
8. Past Perfect ₃	Before Past Experiential	<u>Had Tom been</u> to Texas before?
9. Past Perfect ₄	Before Past Resultative	Tom's salary as a social worker <u>had been</u> insufficient so he took a job as a piano teacher.
10. Past Perfect Continuous	Before Past Progressive	Tom <u>had been playing</u> the piano at Maxim's yesterday for four hours before he went to Mary's party.
11. Present Perfect Continuous ₂	Past up to Present Progressive	Tom <u>has been living</u> in New York. (He is now in New York.)
12. Present Perfect ₁	Past up to Present Progressive	Tom <u>has lived</u> in New York for years. (He is now in New York.)
13. Present Perfect ₂	Past up to Present Experiential	Tom <u>has been</u> to Mexico City. (He still remembers everything there.)
14. Present Perfect ₃	Past up to Present Resultative	Bill <u>has had</u> a few drinks. (He is slightly drunk now.)
15. Past Future ₁	After Past Habitual	Tom was glad he was playing his last number after which he <u>would say</u> "Good night" to the audience.
16. Past Future ₂	After Past Prospective	Tom was glad he was playing his last number that night after which he <u>was to leave</u> by the back door and drive home.

ตารางที่ 6 แสดงชนิดของอดีตกาลในภาษาอังกฤษ ความหมายของแต่ละชนิด
พร้อมด้วยประโยคตัวอย่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2.2 ลักษณะทางวากยสัมพันธ์ของอดีตกาลในภาษาอังกฤษ

การอธิบายอดีตกาลตามทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรต มีดังนี้คือ

3.2.2.1 กฎโครงสร้างวลีในภาษาอังกฤษ

ตามทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรต โนม ชอมสกี (Noam Chomsky) ได้

เสนอกฎโครงสร้างวลีในภาษาอังกฤษไว้ดังนี้¹

- (i) $S \longrightarrow NP \widehat{\text{Predicate-Phrase}}$
- (ii) $\text{Predicate-Phrase} \longrightarrow \text{AUX} \widehat{\text{VP (Place)(Time)}}$
- (iii) $\text{VP} \longrightarrow \left\{ \begin{array}{l} \text{Copula} \widehat{\text{Predicate}} \\ \left\{ \begin{array}{l} (\text{NP}) (\text{Prep-Phrase}) (\text{Prep-Phrase}) \\ (\text{Manner}) \end{array} \right\} \\ \text{V} \left\{ \begin{array}{l} \text{S}' \\ \text{Predicate} \end{array} \right\} \end{array} \right\}$
- (iv) $\text{Predicate} \longrightarrow \left\{ \begin{array}{l} \text{Adjective} \\ (\text{like}) \text{Predicate-Nominal} \end{array} \right\}$
- (v) $\text{Prep-Phrase} \longrightarrow \text{Direction, Duration, Place, Frequency, etc.}$
- (vi) $\text{V} \longrightarrow \text{CS}$
- (vii) $\text{NP} \longrightarrow (\text{Det}) \text{N} (\text{S}')$
- (viii) $\text{N} \longrightarrow \text{CS}$
- (ix) $[+\text{Det} \text{---}] \longrightarrow [+\text{Count}]$
- (x) $[+\text{Count}] \longrightarrow [+\text{Animate}]$
- (xi) $[+\text{N}, + \text{---}] \longrightarrow [+\text{Animate}]$
- (xii) $[+\text{Animate}] \longrightarrow [+\text{Human}]$
- (xiii) $[-\text{Count}] \longrightarrow [+\text{Abstract}]$

¹Noam Chomsky, Aspects of the Theory of Syntax (Cambridge : Massachusetts, 1965), p. 107.

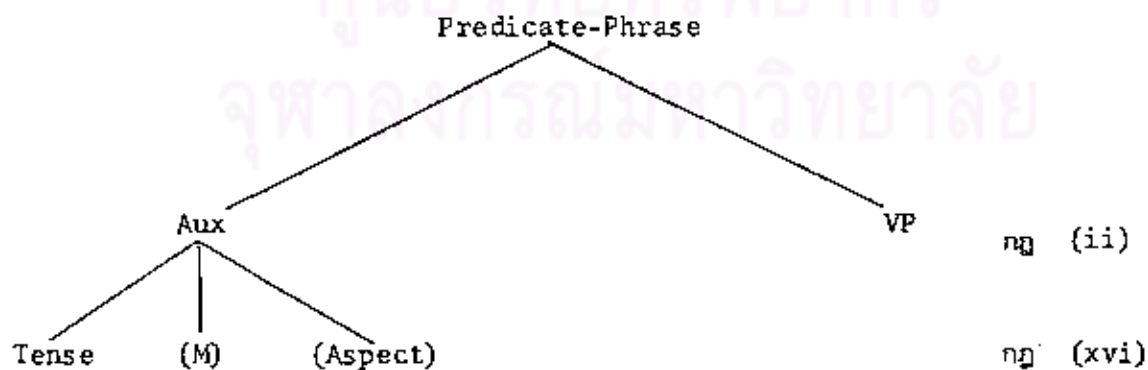
(xiv) [+V]	→	CS/ α Aux — (Det β)	} where α is an N and β is an N
(xv) Adjective	→	CS/ α ...	
(xvi) Aux	→	Tense (M) (Aspect)	
(xvii) Det	→	(pre-Article (of) Article (post-Article))	
(xviii) Article	→	[+ Definite]	

3.2.2.2 กาลในภาษาอังกฤษตามทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรต

จากกฎ โครงสร้างวลีที่ (ii) และ (xvi) ในประโยคภาษาอังกฤษ จะเห็นได้ว่า กาลเป็นหน่วยหนึ่งที่อยู่ในหน่วยช่วยกริยา และหน่วยช่วยกริยาดีก็เป็นหน่วยที่บังคับหน่วยหนึ่งของภาคแสดง-วลี (ในภาคแสดง-วลี จะปรากฏหน่วยที่บังคับสองหน่วย คือ หน่วยช่วยกริยาและกริยาวลี) โดยที่กาลจะปรากฏเป็นหน่วยบังคับ ส่วนคำกริยาช่วยและการณีสัทกะะนั้น จะปรากฏเป็นหน่วยเลือกได้ ดังจะเห็นได้จากแผนภูมิดังนี้คือ

แผนภูมิดี 1

สัทกะของกาลที่ปรากฏเป็นหน่วยบังคับในภาคแสดง-วลี

จากกฎแสดงว่า กาลเป็นลักษณะสำคัญที่ต้องเกิดในภาษาอังกฤษ และในเมื่อโครงสร้างของกริยาวลีก็ได้แสดงไว้แล้วว่า หน่วยที่ต้องเกิดเสมอคือคำกริยา หรือคำกริยา "เป็น" กับภาคแสดง (กฎ iii) ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า เมื่อใดก็ตามที่คำกริยาเกิดในภาษาอังกฤษ เมื่อนั้นกาลจะต้องเกิดควบคู่ไปเสมอ

ขอมสกี¹ ได้ให้รายละเอียดเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับกาลว่า กาลแบ่งออกเป็น ปัจจุบันกาล (Present) หรืออดีตกาล (Past) คำกริยาช่วยซึ่งเดิมใช้สัญลักษณ์ M ต่อมาเปลี่ยนเป็น Modal ส่วนการณลักษณะก็จะแบ่งออกได้เป็นการณลักษณะที่สมบูรณ์ (Perfect Aspect) และการณลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ (Progressive Aspect) ดังนั้นในกฎโครงสร้างวลี (xvi) คือ

(xvi) Aux \longrightarrow Tense (M) (Aspect)

ถ้าเขียนใหม่โดยให้รายละเอียดเพิ่มขึ้นจะได้กฎดังนี้ คือ

(xvi) Aux \longrightarrow Tense (Modal) (Perfect) (Progressive)

(xvii) Tense \longrightarrow $\left\{ \begin{array}{l} \text{Present} \\ \text{Past} \end{array} \right\}$

จากกฎใหม่ที่ได้อธิบายละเอียดเพิ่มขึ้นแล้วนี้ หน่วยช่วยกริยา (Aux) สามารถแจกเป็นโครงสร้างได้ถึง B โครงสร้าง ดังนี้คือ

กาล

กาล คำกริยาช่วย

กาล การณลักษณะที่สมบูรณ์

กาล การณลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่

กาล คำกริยาช่วย การณลักษณะที่สมบูรณ์

กาล คำกริยาช่วย การณลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่

กาล การณลักษณะที่สมบูรณ์ การณลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่

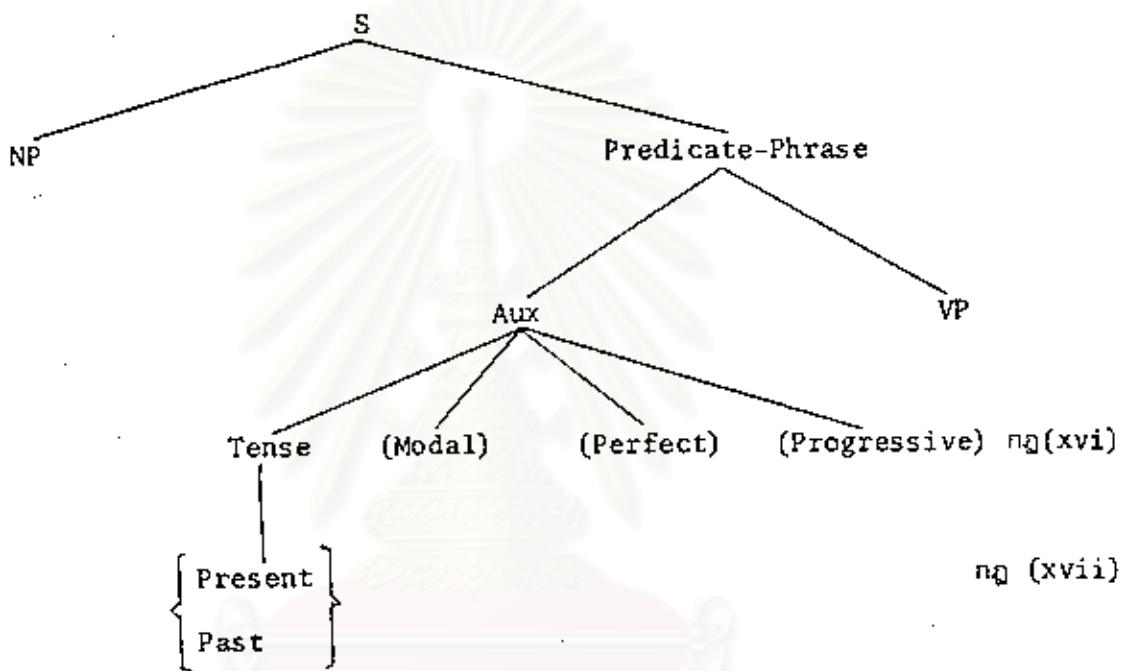
กาล คำกริยาช่วย การณลักษณะที่สมบูรณ์ การณลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่

¹Ibid., p. 42-43.

เพื่อที่จะให้เห็นลักษณะของกาลที่ปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจน จะเขียนโครงสร้างดังนี้

แผนภูมิที่ 2

ลักษณะของกาลที่ปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษ

กฎ (xvii)

จากแผนภูมิที่ 2 นี้ แสดงให้เห็นว่า กาลจะปรากฏอยู่ภายใต้หน่วยช่วยกริยา โดยอาจจะมีคำกริยาช่วย การณ์ลักษณะที่สมบูรณ์ การณ์ลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ เกิดร่วมกับกาลด้วยได้ และกาลก็สามารถแบ่งออกได้เป็นปัจจุบันหรืออดีตกาล ฉะนั้น จากโครงสร้างทั้ง 8 โครงสร้างของหน่วยช่วยกริยานั้น เมื่อเปลี่ยนกาลเป็นปัจจุบันกาลหรืออดีตกาลตามกฎ (xvii) แล้วจะได้โครงสร้างถึง 16 โครงสร้าง ดังจะเขียนเป็นตารางแสดงโครงสร้างของหน่วยช่วยกริยาทั้ง 16 โครงสร้างที่สามารถปรากฏในประโยคได้ดังนี้ คือ

ตารางที่ 7 โครงสร้างทั้งหมดของหน่วยย่อยกริยาในประโยคภาษาอังกฤษ

S			
NP	Predicate-Phrase		
	Aux		VP
	Tense (Modal) (Perfect) (Progressive)		V NP
	Present	- - -	
	Past	- - -	
	Present Modal	- - -	
	Past Modal	- - -	
	Present	- Perfect -	
	Past	- Perfect -	
	Present	- - Progressive	
	Past	- - Progressive	
	Present Modal	Perfect -	
	Past Modal	Perfect -	
	Present Modal	- Progressive	
	Past Modal	- Progressive	
	Present	- Perfect Progressive	
	Past	- Perfect Progressive	
	Present Modal	Perfect Progressive	
	Past Modal	Perfect Progressive	

เนื่องจากทฤษฎาภพระดับนี้ได้จำกัดขอบข่ายของการวิเคราะห์ไว้โดยไม่รวมการวิเคราะห์คำกริยาช่วยต่าง ๆ (Modal) ซึ่งได้แก่คำ can, may, shall, will อื่น ๆ อีก คงศึกษาเฉพาะกาลและการณ์ลักษณะเท่านั้น ดังนั้นกาลและการณ์ลักษณะที่เกิดร่วมกันได้นั้นสามารถที่จะเขียนให้เห็นเป็นโครงสร้างได้ 8 โครงสร้าง ดังนี้ คือ

ตารางที่ 8 โครงสร้างของกาลและการณ์ลักษณะที่ปรากฏร่วมกันได้ในประโยคภาษาอังกฤษ

S					
NP	Predicate-Phrase				
	Aux			VP	
	Tense	(Perfect)	(Progressive)	V	NP
	Present	-	-		
	Past	-	-		
	Present	Perfect	-		
	Past	Perfect	-		
	Present	-	Progressive		
	Past	-	Progressive		
	Present	Perfect	Progressive		
	Past	Perfect	Progressive		

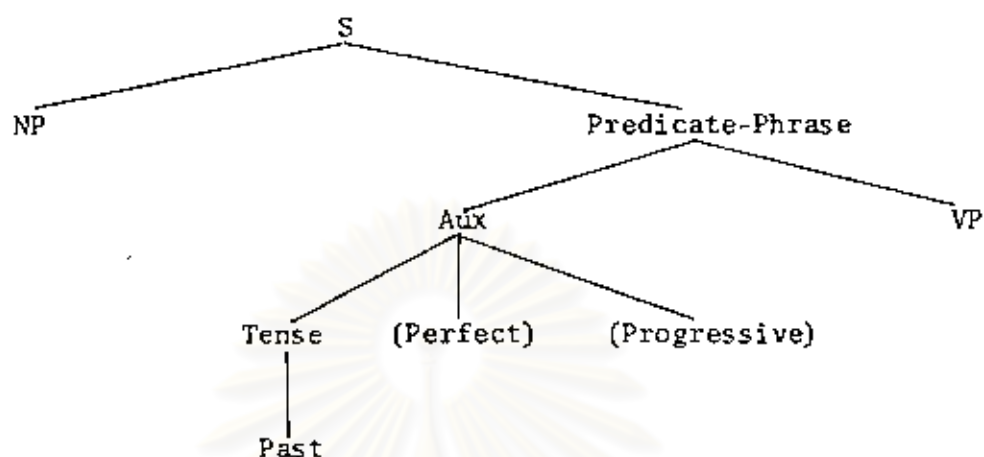
3.2.2.3 โครงสร้างสีก

อดีตกาลภาษาอังกฤษในระดับโครงสร้างสีกจะแสดงได้จากหน่วยบกาลที่

ปรากฏในกฎโครงสร้างวลี ดังนี้คือ

แผนภูมิที่ 3

อดีตกาลภาษาอังกฤษในโครงสร้างสีก

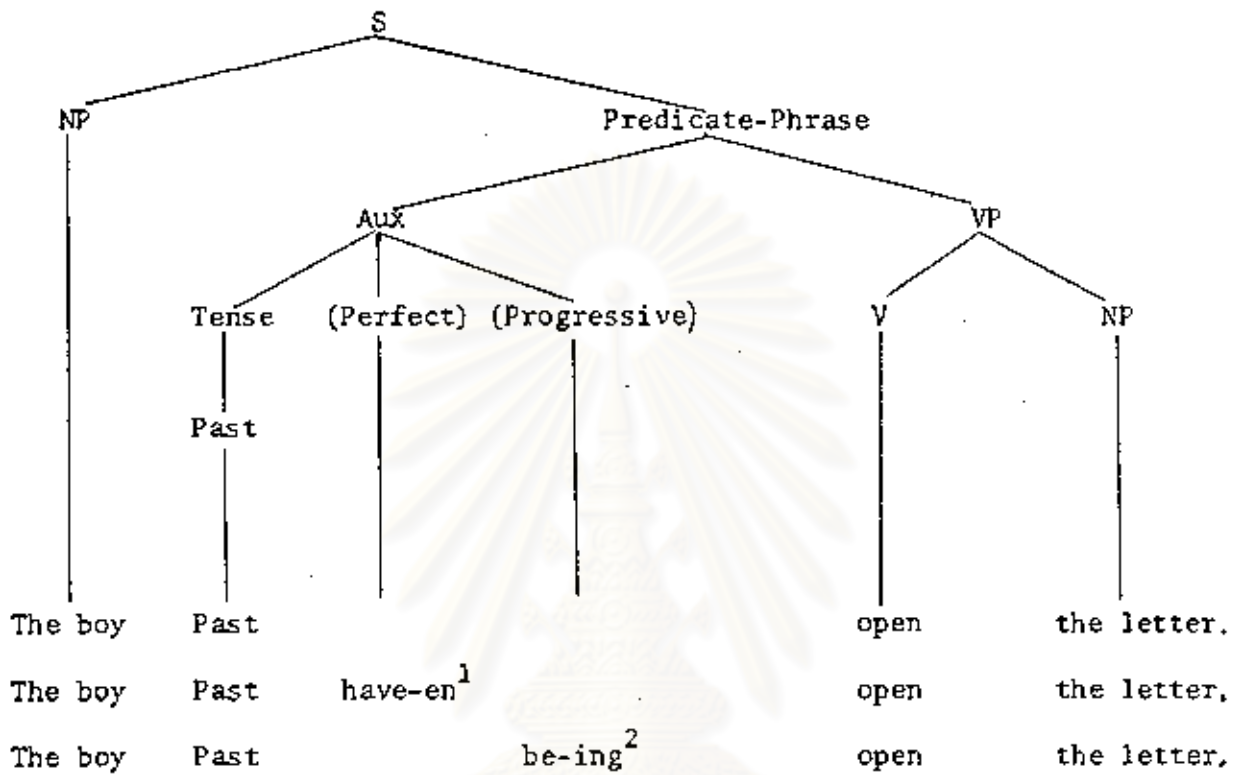
จากแผนภูมินี้จะเห็นได้ว่า อดีตกาลปรากฏจากหน่วยกาล และอดีตกาลจะมีการณ้ลักษณะที่สมบูรณ์ และการณ้ลักษณะที่กล่าวถึงดำเนินอยู่ปรากฏร่วมด้วยได้

โครงสร้างสีกของอดีตกาลที่ได้จากแผนภูมิที่ 3 นี้เรียกว่า โครงสรูปประโยคองสุดท้าย (Pre-terminal derivational string) ซึ่งจะทําให้เป็นโครงสรูปประโยคสุดท้าย (Terminal string) ได้ด้วยการใส่คำศัพท์ตั้งจะเห็นได้จากแผนภูมิดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 4

แผนภูมิต้นไม้แสดง โครงสร้างประโยคคู่สุดท้าย

3.2.2.4 โครงสร้างผิว

โครงสร้างลักษณะของอดีตกาลจะเปลี่ยนเป็นโครงสร้างผิวได้นั้นจะต้องผ่านกฎการ परिवรรต กฎการ परिवรรตจะไม่เปลี่ยนความหมายของประโยคเดิม แต่จะเปลี่ยนหน่วยต่าง ๆ ในโครงสร้างให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง

¹ การที่ลักษณะที่สมบูรณ์ (Perfect Aspect) จะมีส่วนประกอบ 2 ส่วนคือ คำกริยา to have และปัจจัย -en แสดง past participle

² การที่ลักษณะที่ดำเนินอยู่ (Progressive Aspect) จะมีส่วนประกอบ 2 ส่วน คือ คำกริยา to be และปัจจัย -ing แสดง present participle

กฎการปริวรรตที่สำคัญในเรื่องอดีตกาลมีอยู่ 2 กฎ ที่เป็นกฎบังคับใช้ คือ กฎการ
สอดคล้องเรื่องพจน์ระหว่างประธานและคำกริยา (Concord rule) และกฎการปริวรรตย้าย
ตำแหน่งหน่วยเติม (Affix transformation) การใช้กฎจะต้องไปตามลำดับเสมอ กฎทั้ง 2
มีลักษณะดังนี้คือ

1) กฎการสอดคล้องเรื่องพจน์ระหว่างประธานและคำกริยา

(T. obligatory)

$$\begin{bmatrix} \text{NP}_{\text{sing}}^1 \\ \text{NP}_{\text{plu}} \end{bmatrix} + \text{past+V} \Rightarrow \begin{bmatrix} \text{NP}_{\text{sing}} \\ \text{NP}_{\text{plu}} \end{bmatrix}^2 + \text{past+} \begin{bmatrix} \text{V}_{\text{sing}} \\ \text{V}_{\text{plu}} \end{bmatrix}$$

กฎปริวรรตกฎนี้แจ้งออกได้ว่า โครงรูปประโยคที่ประกอบด้วยนามวลี เอกพจน์หรือ
พหูพจน์ หน่วยอดีตกาลและคำกริยา จะปริวรรตเป็นนามวลีเอกพจน์ หน่วยอดีตกาลและคำกริยา
เอกพจน์ หรือนามวลีพหูพจน์ หน่วยอดีตกาลและคำกริยาพหูพจน์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพจน์ของประธาน
และคำกริยาจะต้องสอดคล้องกัน

2) กฎการย้ายตำแหน่งหน่วยเติม

(T. obligatory) Affix + V \Rightarrow V + Affix (เมื่อ Affix = -ed, -Ø, -en, -ing)

กฎการปริวรรตกฎนี้แจ้งได้ว่า หน่วยเติมเมื่อมาหน้าคำกริยาจะปริวรรตเป็น
คำกริยาตามด้วยหน่วยเติม และหน่วยเติมจะได้แก่ -ed, -Ø, -en และ -ing ตามลำดับ

¹ sing (singular) = เอกพจน์ plu. (plural) = พหูพจน์

² เครื่องหมาย [] ในกฎการปริวรรตจะกำหนดให้หน่วยที่อยู่ในเครื่องหมายนี้
ต้องปรากฏร่วมกันดังนี้คือ หน่วยที่ปรากฏในเครื่องหมาย [] บรรทัดแรกต้องเกิดด้วยกัน
คือ นามวลีเอกพจน์กับคำกริยาเอกพจน์ และหน่วยที่ปรากฏในบรรทัดที่สองต้องเกิดด้วยกัน คือ
นามวลีพหูพจน์และคำกริยาพหูพจน์

ดังนั้น โครงรูปประโยคสุดท้ายที่ได้จากแผนภูมิที่ 4 เมื่อใช้กฎการลัดคล้อง
เรื่องพจน์ระหว่างประธานและคำกริยาแล้วจะได้โครงรูปประโยคดังนี้คือ

The boy -ed open the letter.

The boy had -en open the letter.

The boy was -ing open the letter.

และโครงรูปประโยคทั้งหมดนี้จะต้องผ่านกฎการ परिवรรตย้ายตำแหน่งหน่วยเดิม
ซึ่งจะทำให้ได้โครงรูปประโยคที่เป็นโครงสร้างผิวดังต่อไปนี้

The boy opened the letter.

The boy had opened the letter.

The boy was opening the letter.

นอกจากจะมีกฎที่บังคับใช้ คือ กฎการลัดคล้อง เรื่องพจน์ระหว่างประธานและ
คำกริยา และกฎการย้ายตำแหน่งหน่วยเดิมแล้ว ยังมีกฎการ परिवรรตที่ไม่บังคับใช้อีกกฎหนึ่ง
เกี่ยวข้องกับเรื่องของอดีตกาล คือ กฎการย้ายที่วิเศษณ์วิเศษณ์บอกเวลา ซึ่งวิเศษณ์วิเศษณ์บอกเวลา
เดิมปรากฏอยู่ที่ท้ายประโยคในกฎโครงสร้างผิวอาจจะย้ายมาอยู่หน้าประโยคได้ กฎนี้จะมีลักษณะ
ดังนี้ คือ

3) กฎการย้ายที่วิเศษณ์วิเศษณ์บอกเวลา

(T. optional) NP + VP + Time \implies Time + NP + VP

กฎการ परिवรรตกฎนี้แจ้งออกได้ว่า โครงรูปประโยคซึ่งประกอบด้วยนามวลี
กริยาวลีและวิเศษณ์วิเศษณ์บอกเวลา จะ परिवรรตเป็นโครงรูปประโยคซึ่งประกอบด้วย วิเศษณ์วิ
เศษณ์บอกเวลา นามวลี และกริยาวลี

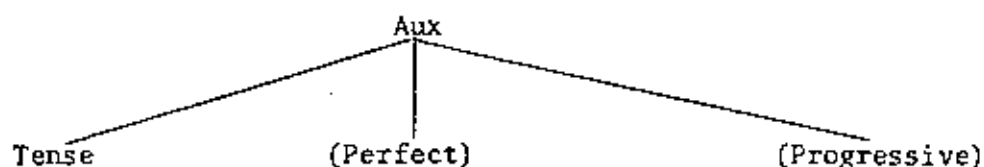
ดังนั้น ในประโยคภาษาอังกฤษที่มีวิเศษณ์วิเศษณ์บอกเวลาปรากฏอยู่ที่ท้ายประโยคอาจจะ
ใช้กฎการ परिवรรตชนิดนี้ย้ายวิเศษณ์วิเศษณ์บอกเวลาให้มาอยู่หน้าประโยคได้

ตัวอย่าง

The boy opened the letter a few minutes ago. \implies A few minutes ago

the boy opened the
letter.

3.2.2.5 การแสดงรูปของการณ์ลักษณะในโครงสร้างลึกและโครงสร้างผิว

การที่กาลปรากฏอยู่ภายใต้หน่วยช่วยกริยา โดยมีการณ์ลักษณะที่สมบูรณ์ การณ์ลักษณะที่กำส้งตำแหน่งอยู่ เกิดร่วมกับกาลด้วยไต้เห็น มีการแสดงรูปในโครงสร้างลึกและโครงสร้างผิวดังตารางที่ 9 ข้างล่างนี้

ตารางที่ 9 รูปของการณ์ลักษณะในโครงสร้างลึกและโครงสร้างผิว

การณ์ลักษณะ	รูปในโครงสร้างลึก	รูปในโครงสร้างผิว
ที่ไต้ทำเสร็จสิ้น (Past Complete)	past	-ed
ที่ไต้ทำเป็นประจำ (Past Habitual)	past + use to	used to
ที่ไต้ทำต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่ง (Past Progressive)	past + be - ing	was } were } -ing
ที่เพิ่งสิ้นสุดลง (Past Immediate Complete)	past + be - ing	was } were } -ing
ที่ไต้ทำต่อเนื่องและเพิ่งสิ้นสุดลง (Past Immediate Complete)	have been -ing	has } have } been-ing
ที่เกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์อื่น ๆ (Before Past Complete)	past+have-en	had -en

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การมีลักษณะ	รูปในโครงสร้างสีก	รูปในโครงสร้างฉว
ที่เกิดขึ้นเป็นประจำก่อนการกระทำอื่น ๆ (Before Past Habitual)	past + have -en	had -en
ที่เกิดขึ้นก่อนการกระทำอื่น ๆ และเป็นประจำการมีชีวิต (Before Past Experiential)	past + have -en	had -en
ที่แสดงผลของการกระทำต่อเหตุการณ์ที่ตามมา (Before Past Resultative)	past + have -en	had -en
ที่มาก่อนเหตุการณือื่น (Before Past Progressive)	past+have been -ing	had been -ing
ที่ได้ทำต่อเนื่องถึงปัจจุบัน (Past up to Present Progressive)	have been -ing	has } have } been -ing
ที่ได้ทำแล้วและต่อเนื่องถึงปัจจุบัน (Past up to Present Progressive)	have -en	has } have } -en
ที่ได้ทำแล้วและยังคงเป็นประจำการมีชีวิต (Past up to Present Experiential)	have -en	has } have } -en
ที่แสดงผลของการกระทำที่ปรากฏในปัจจุบัน (Past up to Present Resultative)	have -en	has } have } -en

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การณ์ลักษณะ	รูปในโครงสร้างลึก	รูปในโครงสร้างผิว
ที่ทำเป็นประจำสัปดาห์หรือ ในอดีต (Habitual)	past + will	would
ที่แสดงความมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอดีต (Prospective)	past + be to	was } were } to

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุป

รูปของการณ์ลักษณะแบ่งออกเป็น 2 รูป คือ การณ์ลักษณะที่สมบูรณ์ (Perfect Aspect) และการณ์ลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ (Progressive Aspect)¹ รูปของการณ์ลักษณะและความหมายของการณ์ลักษณะอาจจะไม่ตรงกัน เช่น รูปการณ์ลักษณะที่สมบูรณ์ (Perfect Aspect) ไม่จำเป็นจะต้องมีความหมายเป็นการกระทำที่สมบูรณ์หรือเสร็จสิ้น (Perfect) เสมอไป ดังที่ เบอรันาร์ต คอมรี (Bernard Comrie)² ได้กล่าวไว้ว่า "In discussing the perfect, it is important not to be misled into thinking that every form that is labelled 'Perfect' in the grammar-book in fact expresses perfect meaning."

ตัวอย่าง

Tom has lived in New York for years.

ประโยคตัวอย่างมีรูปการณ์ลักษณะที่สมบูรณ์ (Perfect) ซึ่งบางคนอาจตีความว่า Tom เคยอยู่ในนิวยอร์ก แต่ถ้าพิจารณาความหมายแล้ว ความหมายของประโยคนี้จะมีความหมายที่ได้ทำแล้ว และต่อเนื่องถึงปัจจุบัน (Past up to Present Progressive) นั่นคือ Tom อยู่ในนิวยอร์กมานานแล้ว และปัจจุบันยังคงอยู่ที่นิวยอร์ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹Noam Chomsky, Aspects of the Theory of Syntax (Cambridge : Massachusetts, 1965), p. 42.

²Bernard Comrie, Aspect (Cambridge : Cambridge University Press, 1976), p. 53.

3.2.3 ลักษณะทางเสียง

ประโยคต่าง ๆ ในโครงสร้างผิวที่ผ่านกฎการ परिवรรตมาแล้วนั้น จะเข้าสู่องค์ประกอบทางเสียง (Phonological Component) ในองค์ประกอบทางเสียงนี้จะมีการต่าง ๆ ของระบบเสียงในการที่จะทำให้ประโยคนั้น ๆ ออกเสียงสมบูรณ์เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารได้

โครงสร้างประโยคสุดท้ายที่ใส่คำศัพท์แล้วนั้น จะมีลักษณะทางเสียงอยู่ด้วย ดังจะแสดงให้เห็นได้จากโครงสร้างประโยคสุดท้ายที่เป็นโครงสร้างผิวของอดีตกาล ดังนี้คือ

The boy open -n <div style="border-left: 1px solid black; border-right: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px auto; width: 150px;"> + sonorant + consonantal + nasal + voiced </div>	ed the letter. -d <div style="border-left: 1px solid black; border-right: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px auto; width: 150px;"> - sonorant + consonantal - continuant - delayed release + voiced </div>
--	--

ลักษณะทางเสียงที่ปรากฏในโครงสร้างนี้คือ ลักษณะที่แบ่งความต่าง (Distinctive Features) ที่ปรากฏในรายการศัพท์ การที่มีแต่ลักษณะทางเสียงที่สำคัญเท่านั้นยังไม่เพียงพอในการออกเสียงในภาษาได้ โครงรูปสุดท้ายนี้จึงต้องผ่านเข้าสู่องค์ประกอบทางเสียง โดยจะผ่านกฎอีก 2 ชนิด คือ กฎการออกเสียง (Phonological rules) และกฎเติมลักษณะทางเสียง (Redundancy rules) ซึ่งจะทำให้ประโยคออกเสียงเป็นภาษานั้น ๆ ได้อย่างสมบูรณ์

ในการที่จะแสดงให้เห็นถึงการทำงานขององค์ประกอบทางเสียงอย่างชัดเจนนั้น จะอธิบายรายละเอียดแต่ละเฉพาะเสียง -ed ท้ายคำกริยาในรูปอดีตกาลเท่านั้น

โครงสร้างของกริยารูป V+past รูปหน่วยคำแสดงอดีตกาลในภาษาอังกฤษ คือ /ed/ ซึ่งจะมีรูปผิวปรากฏได้ 3 รูป คือ [d], [ɪd] และ [t] ตามกฎที่กล่าวมาดังนี้

1. กฎการปรับหน่วยคำเป็นเสียง (Readjustment Rule)

/ed/ → [d]

กฎนี้แสดงว่าคำที่ลงท้ายด้วยหน่วยคำ -ed จะออกเสียงเป็น [d]

2. กฎการออกเสียง (Phonetic Realization Rules) มี 2 กฎ ตามลำดับ

ดังนี้

2.1 กฎการเติมเสียง

$$[d] \longrightarrow [id] \left/ \begin{array}{l} + \text{ consonantal} \\ - \text{ sonorant} \\ - \text{ continuant} \\ - \text{ delayed release} \\ + \text{ anterior} \\ + \text{ coronal} \end{array} \right. \text{---} \#$$

กฎนี้แสดงว่าเสียง [d] จะเป็นเสียง [id] เมื่ออยู่หลังเสียงที่มีลักษณะ

$$\left[\begin{array}{l} + \text{ consonantal} \\ - \text{ sonorant} \\ - \text{ continuant} \\ - \text{ delayed release} \\ + \text{ anterior} \\ + \text{ coronal} \end{array} \right]$$

2.2 กฎการกลมกลืนเสียง

$$[d] \longrightarrow [t] \left/ \begin{array}{l} - \text{voiced} \end{array} \right. \text{---} \#$$

กฎนี้แสดงว่าเสียง [d] จะเป็นเสียง [t] เมื่ออยู่หลังเสียงที่เป็น

[-voiced]

สรุปได้ว่า เสียง -ed จะออกเสียงเป็น

- [d] ถ้าเสียงท้ายของคำที่ปรากฏข้างหน้าเป็นเสียงโหระทึกเสียงยกเว้นเสียง [d]
- [id] ถ้าเสียงท้ายของคำที่ปรากฏข้างหน้าเป็นเสียง [d] และ [t]
- [t] ถ้าเสียงท้ายของคำที่ปรากฏข้างหน้าเป็นเสียงอโหระทึกเสียงยกเว้นเสียง [t]

3.2.4 ชนิดต่าง ๆ ของการไวยากรณ์ที่แสดงเวลาในอดีตในภาษาอังกฤษ

จากตารางที่ 6 ในการศึกษาการไวยากรณ์ที่แสดงเวลาในอดีตนั้นจะเห็นได้ว่า ในเรื่องของการไวยากรณ์ที่แสดงเวลาในอดีตของภาษาอังกฤษ สามารถได้เป็น 16 ชนิด คือ

3.2.4.1 Past Simple₁ (Past Completive)

อดีตกาลชนิดนี้มีการใช้ลักษณะที่ได้ทำเสร็จสิ้นปรากฏร่วมด้วย หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต อาจมีหรือไม่มีข้อบอกเวลาบ้าง เฉพาะเจาะจงลงไปหรือไม่มีไว้เลย ข้อบอกเวลาบ้างไว้ก็ได้

อดีตกาลชนิดนี้จะแสดงรูปในภาษาดังนี้
รูปในโครงสร้างสักรแสดงด้วยหน่วย Past
รูปในโครงสร้างฉิวแสดงด้วยรูป V+ed

ตัวอย่าง

Tom lived in Los Angeles for one year.

3.2.4.2 Past Simple₂ (Past Habitual)

อดีตกาลชนิดนี้มีการใช้ลักษณะที่ได้ทำเป็นประจำปรากฏร่วมด้วย หมายถึง การกระทำในอดีตที่เกิดขึ้นเป็นประจำ เป็นนิสัย

อดีตกาลชนิดนี้จะแสดงรูปในภาษาดังนี้
รูปในโครงสร้างสักรแสดงด้วยหน่วย Past + use to
รูปในโครงสร้างฉิวแสดงด้วยรูป used to

ตัวอย่าง

Tom used to play the piano at Maxim's.

3.2.4.3 Past Continuous₁ (Past Progressive)

อดีตกาลชนิดนี้มีการใช้ลักษณะที่ทำต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่งปรากฏร่วมด้วย หมายถึง การกระทำที่ยังไม่สิ้นสุดในอดีต

อดีตกาลชนิดนี้จะแสดงรูปในภาษาดังนี้คือ
รูปในโครงสร้างสักรแสดงด้วยหน่วย Past และหน่วย Progressive
รูปในโครงสร้างฉิวแสดงด้วยรูป

was	}	+ V + ing
were		

ตัวอย่าง

Tom was playing the piano at Maxim's when a drunk walked in.

3.2.4.4 Past Continuous₂ (Past Immediate Complete)

อดีตกาลย่นอดีตนี้มีการณ์ลักษณะที่เพ็งล้นสุดลงปรากฏร่วมด้วย หมายถึง เหตุการณ์ในอดีตที่เพ็งล้นสุด

อดีตกาลย่นอดีตนี้จะแสดงรูปในภาษาดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างสิกแสดงด้วยหน่วย Past และหน่วย Progressive

รูปในโครงสร้างย่นแสดงด้วยรูป was }
were } +V+ing

ตัวอย่าง

Jimmy was telling me a minute ago that Tom used to be a social worker.

3.2.4.5 Present Perfect Continuous₁ (Past Immediate Complete)

อดีตกาลย่นอดีตนี้มีการณ์ลักษณะที่ได้ทำต่อเนื่องและเพ็งล้นสุดลง ปรากฏร่วมด้วย หมายถึง การกระทำในอดีตที่ต่่าเนินต่อเนื่องและเพ็งล้นสุด ลงและมีผลให้เห็นอยู่ในปัจจุบัน

อดีตกาลย่นอดีตนี้จะแสดงรูปในภาษาได้ดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างสิกแสดงด้วยหน่วย Present และหน่วย Perfect

และ Progressive

รูปในโครงสร้างย่นแสดงด้วยรูป has }
have } been +V+ing

ตัวอย่าง

Tom has been playing the piano for 2 hours.
(He stopped now. Look how tired he is!)

3.2.4.6 Past Perfect₁ (Before Past Completive)

อดีตกาลย่อดีมีการณ์ลักษณะที่เกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์อื่น ๆ ปรากฏร่วมด้วย หมายถึง การกระทำที่เกิดขึ้นในเวลาใดเวลาหนึ่งในอดีตก่อนอีกเหตุการณ์หนึ่ง

อดีตกาลย่อดีจะแสดงรูปในภาษาดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างสีกแสดงด้วยหน่วย Past และหน่วย Perfect

รูปในโครงสร้างฉิวแสดงด้วยรูป had+V+en

ตัวอย่าง

Tom had visited a friend last night before he went to work.

3.2.4.7 Past Perfect₂ (Before Past Habitual)

อดีตกาลย่อดีมีการณ์ลักษณะที่เกิดขึ้นเป็นประจำก่อนการกระทำอื่น ๆ ปรากฏร่วมด้วย หมายถึง การกระทำที่เป็นประจำจนเป็นนิสัยในอดีตก่อนอีกเหตุการณ์หนึ่ง

อดีตกาลย่อดีจะแสดงรูปในภาษาดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างสีกแสดงด้วยหน่วย Past และหน่วย Perfect

รูปในโครงสร้างฉิว แสดงด้วยรูป had +V+en

ตัวอย่าง

Tom had been a social worker before he became a pianist.

3.2.4.8 Past Perfect₃ (Before Past Experiential)

อดีตกาลย่อดีมีการณ์ลักษณะที่เกิดขึ้นก่อนการกระทำอื่น ๆ และเป็นประสบการณ์ชีวิต ปรากฏร่วมด้วย หมายถึง ประสบการณ์ที่ผ่านมาเกิดขึ้นก่อนอีกเหตุการณ์หนึ่ง

อดีตกาลย่อดีจะแสดงรูปในภาษาดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างสีกแสดงด้วยหน่วย Past และหน่วย Perfect

รูปในโครงสร้างฉิวแสดงด้วยรูป had+V+en

ตัวอย่าง

Had Tom been to Texas before ?

3.2.4.9 Past Perfect₄ (Before Past Resultative)

อดีตกาลชนิดนี้มีการใช้ลักษณะที่แสดงผลของการกระทำต่อเหตุการณ์ที่ตามมา
ปรากฏร่วมกับช่วย หมายถึง การกระทำเสร็จสิ้นก่อนอดีต และผลของการกระทำอาจเห็นได้ในอดีต

อดีตกาลชนิดนี้จะแสดงรูปในภาษาได้ดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างสีกแสดงด้วยหน่วย Past และหน่วย Perfect

รูปในโครงสร้างฉิวแสดงด้วยรูป had+V+en

ตัวอย่าง

Tom's salary as a social worker had been
insufficient so he took a job as a piano teacher.

3.2.4.10 Past Perfect Continuous (Before Past Progressive)

อดีตกาลชนิดนี้มีการใช้ลักษณะที่กระทำต่อเนื่องก่อนเหตุการณ์อื่น ปรากฏร่วม
ด้วย หมายถึง กิจกรรมที่ดำเนินต่อเนื่องก่อนอีกเหตุการณ์หนึ่ง

อดีตกาลชนิดนี้จะแสดงรูปในภาษาได้ดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างสีกแสดงด้วยหน่วย Past และหน่วย Perfect

และ Progressive

รูปในโครงสร้างฉิวแสดงด้วยรูป had been+V+ing

ตัวอย่าง

Tom had been playing the piano at Maxim's yesterday
for four hours before he went to Mary's party.

3.2.4.11 Present Perfect Continuous₂ (Past up to Present Progressive)

อดีตกาลชนิดนี้มีการใช้ลักษณะที่ได้กระทำต่อเนื่องถึงปัจจุบัน ปรากฏร่วมกับช่วย
หมายถึง การกระทำที่ยังไม่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ในปัจจุบัน

อดีตกาลชนิดนี้จะแสดงรูปในภาษาได้ดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างสีกแสดงด้วยหน่วย Present และหน่วย Perfect

และ Progressive

รูปในโครงสร้างฉิวแสดงด้วยรูป

has	}	been+V+ing
have		

ตัวอย่าง

Tom has been living in New York.

(He is now in New York.)

3.2.4.12 Present Perfect₁ (Past up to Present Progressive)

อดีตกาลย่นอดีตมีการสังเกตเห็นที่ได้ทำแล้ว และต่อเนื่องถึงปัจจุบัน ปรากฏ
ร่วมด้วย หมายถึง กิจกรรมที่เริ่มต้นเวลาใดเวลาหนึ่งในอดีต และดำเนินต่อเนื่องมาถึงขณะที่
พูดอยู่

อดีตกาลย่นอดีตจะแสดงรูปในภาษาดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างสีกแสดงด้วยหน่วย Present และหน่วย Perfect.

รูปในโครงสร้างฉิวแสดงด้วยรูป	has	} +V+en
	have	

ตัวอย่าง

Tom has lived in New York for years.

(He is now in New York.)

3.2.4.13 Present Perfect₂ (Past up to Present Experiential)

อดีตกาลย่นอดีตมีการสังเกตเห็นที่ได้ทำแล้วและยังคง เป็นประสบการณ์ชีวิต
ปรากฏร่วมด้วย หมายถึง การกระทำที่เกิดขึ้นและสิ้นสุดในอดีต โดยที่ไม่ได้ระบุเวลาแน่ชัดว่า
เกิดขึ้นเมื่อใด และประสบการณ์ที่ได้รับจากเหตุการณ์นั้น ๆ ยังคงอยู่ในความทรงจำ

อดีตกาลย่นอดีตจะแสดงรูปในภาษาดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างสีกแสดงด้วยหน่วย Present และหน่วย Perfect

รูปในโครงสร้างฉิวแสดงด้วยรูป	has	} +V+en
	have	

ตัวอย่าง

Tom has been to Mexico City.

(He still remembers everything there.)

3.2.4.14 Present Perfect₃ (Past up to Present Resultative)

อดีตกาลยณิตนี้มีการลักษณะที่แสดงผลของกรการกระทำที่ปรากฏในปัจจุบัน
ปรากฏร่วมด้วย หมายถึง การกระทำที่เสร็จสิ้นไปและผลของกรการกระทำ ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน

อดีตกาลยณิตนี้จะแสดงรูปในภาษาได้ดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างสีกแสดงด้วยหน่วย Present และหน่วย Perfect

รูปในโครงสร้างยณิตแสดงด้วยรูป

has	}	+V+en
have		

ตัวอย่าง

Bill has had a few drinks.

(He is slightly drunk now.)

3.2.4.15 Past Future₁ (After Past Habitual)

อดีตกาลยณิตนี้มีการลักษณะที่กระทำเป็นส่วนหลังการกระทำหนึ่งในอดีต
ปรากฏร่วมด้วย หมายถึง กิจกรรมที่กระทำเป็นส่วนหลังการกระทำหนึ่งในอดีต

อดีตกาลยณิตนี้จะแสดงรูปในภาษาได้ดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างสีกแสดงด้วยหน่วย Past และหน่วย Future

รูปในโครงสร้างยณิตแสดงด้วยรูป would

ตัวอย่าง

Tom was glad he was playing his last number
after which he would say "Good night" to the
audience.

3.2.4.16 Past Future₂ (After Past Prospective)

อดีตกาลชนิดนี้มีการใช้ลักษณะที่แสดงความมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอดีต

ปรากฏร่วมด้วย หมายถึง เหตุการณ์ที่มั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอดีต

อดีตกาลชนิดนี้จะแสดงรูปในภาษาได้ดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างสื่อกแสดงด้วยหน่วย Past

รูปในโครงสร้างสื่อกแสดงด้วยรูป	was	} to
	were	

ตัวอย่าง

Tom was glad he was playing his last number that night after which he was to leave by the back door and drive home.

3.2.5 สรุป

3.2.5.1 คำอธิบายเกี่ยวกับอดีตกาลในภาษาอังกฤษดังกล่าวแล้วข้างต้น พอที่จะ

สรุปเป็นตารางให้เห็นชัด จนถึงขั้นดังนี้

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ความหมายและหน่วยการและการใช้ของหน่วยการในโครงสร้างประโยคและการใช้ของหน่วยการในโครงสร้างประโยคในบริบทในภาษาอังกฤษ

ชื่อของหน่วยการ	ความหมาย	หน่วยการและการใช้ของหน่วยการในโครงสร้างประโยค		รูปของหน่วยการและการใช้ของหน่วยการในโครงสร้างประโยค	ตัวอย่าง
		หน่วยการ (Tense)	หน่วยการที่สัมพันธ์		
1. Past Simple ₁	Past Completive	Past	-	-ed	Tom <u>lived</u> in Los Angeles for one year.
2. Past Simple ₂	Past Habitual	Past	use to	used to	Tom <u>used to</u> play the piano at Maxim's.
3. Past Continuous ₁	Past Progressive	Past	Progressive (be - ing)	was } were } -ing	Tom <u>was playing</u> the piano at Maxim's when a drunk walked in.
4. Past Continuous ₂	Past Immediate Completive	Past	Progressive (be - ing)	was } were }	Jimmy <u>was telling</u> me a minute ago that Tom used to be a social worker.
5. Present Perfect Continuous ₁	Past Immediate Completive	Present	Perfect Progressive (have been-ing)	has } have }	Tom <u>has been playing</u> the piano for 2 hours. (He stopped now. Look how tired he is!)
6. Past Perfect ₁	Before Past Completive	Past	Perfect (have -en)	had -en	Tom <u>had visited</u> a friend last night before he went to work.
7. Past Perfect ₂	Before Past Habitual	Past	Perfect (have -en)	had -en	Tom <u>had been</u> a social worker before he became a pianist.
8. Past Perfect ₃	Before Past Experiential	Past	Perfect (have -en)	had -en	<u>Had Tom been</u> to Texas before ?
9. Past Perfect ₄	Before Past Resultative	Past	Perfect (have -en)	had -en	Tom's salary as a social worker <u>had been</u> insufficient so he took a job as a piano teacher.

ชื่อของกริยา	ความหมาย	หน่วยกาลและการใช้ของหน่วยกาลต่าง ๆ		รูปของกริยาและหน่วยกาลในประโยคตัวอย่าง	ประโยค
		หน่วยกาล (Tense)	หน่วยการนำหน้า		
10. Past Perfect Continuous	Before Past Progressive	Past	Perfect Progressive (have been-ing)	had been-ing	Tom <u>had been playing</u> the piano at Maxim's yesterday for four hours before he went to Mary's party.
11. Present Perfect Continuous ₂	Past up to Present Progressive	Present	Perfect Progressive (have been-ing)	has } have } been-ing	Tom <u>has been living</u> in New York. (He is now in New York.)
12. Present Perfect ₁	Past up to Present Progressive	Present	Perfect (have-en)	has } have } -en	Tom <u>has lived</u> in New York for years. (He is now in New York.)
13. Present Perfect ₂	Past up to Present Experiential	Present	Perfect (have-en)	has } have } -en	Tom <u>has been</u> to Mexico City. (He still remembers everything there.)
14. Present Perfect ₃	Past up to Present Resultative	Present	Perfect (have-en)	has } have } -en	Bill <u>has had</u> a few drinks. (He is slightly drunk now.)
15. Past Future ₁	After Past Habitual	Past	-	would+V	Tom was glad he was playing his last number after which he <u>would say</u> "Good night" to the audience.
16. Past Future ₂	After Past Prospective	Past	-	was } were } to+V	Tom was glad he was playing his last number that night after which he <u>was to leave</u> by the back door and drive home.

3.2.5.2 ข้อสังเกตจากการอธิบายการใช้ภาษาที่แสดงเวลาในอดีต

3.2.5.2.1 จากกรออธิบายการใช้ภาษาที่แสดงเวลาในอดีต จะเห็นได้ว่าความหมายจากชื่อของกาลบางชนิดเหมือนกับความหมายของกาลนั้น ๆ เช่นชื่อของกาล Past Continuous มีความหมายเช่นเดียวกับความหมายของกาลคือ Past Progressive แต่ความหมายจากชื่อของกาลบางชนิดกับความหมายของกาลแตกต่างกัน เช่นชื่อของกาล Past Continuous แต่ความหมายของกาลคือ Past Immediate Completive เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าชื่อของกาลกับความหมายของกาลไม่จำเป็นต้องตรงกัน ฉะนั้นถ้าพิจารณาความหมายจากชื่อ อาจทำให้เกิดการเข้าใจผิดว่า ความหมายจากชื่อ คือ ความหมายที่แท้จริงของเวลาในอดีตชนิดนั้น ๆ

3.2.5.2.2 จากตารางที่ 10 ซึ่งแสดงความหมายหน่วยกาลและการณลักษณะในโครงสร้างวลีและรูปของกาลและการณลักษณะในโครงสร้างวลีของเวลาในอดีตในภาษาอังกฤษ จะสังเกตว่ารูปในโครงสร้างวลีของอดีตกาลแต่ละชนิดซึ่งเหมือนกันนั้น ความหมายอาจแตกต่างกัน ดังเช่น

3.2.5.2.2.1 รูปในโครงสร้างวลีของ Past Simple₁ และ Past Simple₂ เหมือนกันคือ มีรูป -ed แต่มีความหมายต่างกันคือ Past Simple₁ แสดงการกระทำที่ได้ทำเสร็จสิ้น ส่วน Past Simple₂ แสดงการกระทำที่ได้ทำเป็นประจำ

3.2.5.2.2.2 รูปในโครงสร้างวลีของ Past Continuous₁ และ Past Continuous₂ เหมือนกัน คือมีรูป past be + Ving แต่มีความหมายต่างกัน คือ Past Continuous₁ แสดงเวลาในอดีต ที่กำลังดำเนินอยู่ ส่วน Past Continuous₂ แสดงเวลาในอดีตที่เพิ่งสิ้นสุดลง

3.2.5.2.2.3 รูปในโครงสร้างวลีของ Present Perfect Continuous₁ และ Present Perfect Continuous₂ เหมือนกันคือมีรูป have been+Ving แต่มีความหมายต่างกันคือ Present Perfect Continuous₁ แสดงเวลาในอดีตที่เพิ่งสิ้นสุดลง ส่วน Present Perfect Continuous₂ แสดงเวลาในอดีตที่ได้ทำต่อเนื่องถึงปัจจุบัน

3.2.5.2.2.4 รูปในโครงสร้างวลีของ Past Perfect₁, Past Perfect₂, Past Perfect₃ และ Past Perfect₄ เหมือนกันคือมีรูป past have -en แต่มีความหมายต่างกันคือ Past Perfect₁ แสดงเวลาในอดีตที่เกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์อื่น ๆ

Past Perfect₂ แสดงเวลาในอดีตที่เกิดขึ้นเป็นประก่าก่อนการกระทำอื่น ๆ Past Perfect₃ แสดงเวลาในอดีตที่เกิดขึ้นก่อนการกระทำอื่น ๆ และเป็นประลัการณ์ชีวิต ส่วน Past Perfect₄ แสดงเวลาในอดีตที่แสดงผลของการกระทำต่อเหตุการณ์ที่ตามมา

3.2.5.2.2.5 รูปในโครงสร้างฉวของ Present

Perfect₁, Present Perfect₂ และ Present Perfect₃ เหมือนกัน คือฉรูป have -en แต่มีความหมายต่างกันคือ Present Perfect₁ แสดงเวลาในอดีตที่ได้ทำแล้วและต่อเนื่องถึงปัจจุบัน Present Perfect₂ แสดงเวลาในอดีตที่ได้ทำแล้วและยังคงเป็นประลัการณ์ชีวิต ส่วน Present Perfect₃ แสดงเวลาในอดีตที่แสดงผลของการกระทำที่ปรากฏในปัจจุบัน

3.2.5.2.3 รูปในโครงสร้างฉวต่างกันแต่ความหมายเหมือนกัน ดังเช่น

3.2.5.2.3.1 Past Continuous₂ ฉรูปในโครงสร้าง

ฉคือ was } ส่วน Present Perfect Continuous₁ ฉรูปในโครงสร้างฉคือ
were } -ing

has } แต่มีความหมายเหมือนกันคือมีความหมายเป็น Past Immediate
have } been -ing

Completive ซึ่งแสดงเวลาในอดีตที่เพิ่งสิ้นสุดลง

3.2.5.2.3.2 Present Perfect Continuous₂

ฉรูปในโครงสร้างฉคือ has } ส่วน Present Perfect₁ ฉรูปใน
have } been - ing

โครงสร้างฉคือ has } แต่มีความหมายเหมือนกันคือมีความหมายเป็น Past up to
have } -en

Present Progressive ซึ่งแสดงเวลาในอดีตที่ได้ทำแล้วและต่อเนื่องถึงปัจจุบัน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า รูปในโครงสร้างฉวที่เหมือนกันของแต่ละกาลอาจมีความหมายแตกต่างกันได้ และรูปในโครงสร้างฉวที่ต่างกันอาจมีความหมายเหมือนกันได้